

" Bao nhiêu năm rồi, làm gì và được gì. Ngày tháng sao vội đi đôi khi không như ý .!" - Dòng Thời Gian .

- Bao lâu rồi tôi mới có cơ hội ngồi uống ly cà phê nhìn dòng người vội vã lướt trên con đường trước mặt. Nghe những bài hát âu mỹ thập niên 80 , 90 . ?

- Bao lâu rồi mới có cơ hội ngẫm lại dòng thời gian của mình, cuộc sống, cuộc đời của bản thân : từ lúc lọt lòng đến những ngày nổi loạn, những tháng năm hối hả chạy theo dòng xoáy cuộc đời. ?

- Bao lâu rồi để từ một người cấp sách đến trường, những ngày cúp học đi tản mát cùng lũ bạn thời đó, những ngày cắm đầu ôn tập cho những kỳ thi tốt nghiệp, những suy nghĩ và mơ mộng về tương lai sau khi rời ghế nhà trường.?

- Bao lâu để không còn nghĩ ngợi nhiều cho bản thân, không còn những cuộc vui thâu đêm suốt sáng, không còn những đam mê theo đuổi thời ấy , không còn lo nghĩ về ngày mai mà nhìn hôm nay ta sẽ làm gì .?

- Bao lâu để một người bắt đầu thích một cô gái và tình cảm đơn phương tuổi học trò ấy áp ủ trong những ngày tháng học cùng nhau .?

- Bao lâu để có một tình đầu tiên của cuộc đời , và bao lâu để đủ nhận thức nó thật sự kết thúc.?

- Bao lâu để biết cô đơn là gì khi hạnh phúc rời đi, nhưng những hạnh phúc khác ta lại quên nó mà cứ ngỡ mình cô đơn.?

- Bao lâu để học hỏi, nhìn nhận, và cảm nhận những câu truyện, danh ngôn, hay triết lý và chỉ hiểu được một phần nhỏ của nó và gọi nó là kinh nghiệm ?!

- Khi những giai đoạn bản thân đi qua, có buồn, vui, hạnh phúc, đau, khổ.. V...vv, những thứ mà tôi đổ lỗi cho bên ngoài, cho người khác, cho bản thân và để mất bao lâu để biết mình tự lừa bản thân mình!?

- Bao lâu mới nhận ra lý do tôi bị áp lực, phải ganh đua, cố nhịn chèn ép, chấp nhận bất công, và nghĩ rằng mình không hữu dụng , buông xuôi, ... Trong công việc và cuộc sống!?

- Và tôi sẽ hỏi bao lâu nữa tôi mới có thêm được những câu hỏi mà chính mình đã biết được câu trả lời.!

- Mọi thứ đều mãi mãi tồn tại , nó không mất đi mà chỉ chuyển từ dạng này sang dạng khác, từ giai đoạn này sang giai đoạn khác, từ người này sang người khác và nó vẫn sẽ như thế !!...

Chỉ là một chút Tâm trạng vu vơ, vội vàng tạo nên bài này. Hy vọng không ảnh hưởng đến mọi người, cảm ơn anh/chị MOD đã duyệt bài đăng cho em.

Chỉ để biết rằng mình đã không còn trẻ, không còn quá nhiều bộ nhớ để lưu trữ nữa chị ạ. Viết để sau này xem lại và cười cợt cho vui thôi chị.

Sẽ phai nhòa theo vết bụi thời gian
Ngày sẽ tắt ,đêm sẽ dài vô hạn
Thân mờ tan như bóng chiều chạng vạng
Cổng gian trần khép lại cánh mi ngoan.

Một kiếp người là một kiếp hôn hoang
Trôi dạt sống, lại hoang tàn cát bụi
Hình hài kia ngụ vài năm ngắn ngủi
Lại trả về tro bụi giữa trần ai

Đời miệt mài nên “mỗi cánh ngàn mai”
còn rong ruổi chuỗi ngày dài lặng lẽ
đời qua nhanh khi ta còn rất trẻ,
còn mặt trời hé rạng-chẳng thời gian....

Sẽ nhạt nhòa theo vết bụi thời gian
đời sẽ hết ,người sẽ về với đất
thân là mượn nên hồn châu cửa phật
bỏ lại đời tiếng khóc bật từng cơn...

Tám trạng vậy anh ?? đời là bể khổ mà - like nhé
Đôi khi thôi em , nhiều lúc công việc và những thứ xung quanh nhiều đến nỗi ta chưa kịp nhận ra điều hôm qua mà ☒